

KONVENCIJA O MEĐUNARODNOM OSTVARIVANJU PRAVA ZA IZDRŽAVANJE DJETETA I DRUGIM OBLICIMA IZDRŽAVANJA PORODICE

(Zaključeno 23. novembra 2007. godine)

Države potpisnice ove Konvencije,

U želji da unaprijede saradnju među državama u pogledu međunarodnog ostvarivanja prava na izdržavanje djeteta i drugih oblika izdržavanja porodice,

Svjesni potrebe za procedurama koje će dati rezultate i koje su pristupačne, brze, efikasne, rentabilne, odgovarajuće i poštene,

Želeći da se nadovežu na najbolje karakteristike postojećih Haških konvencija i drugih međunarodnih dokumenata, posebno *Konvencije Ujedinjenih naroda, a o izdržavanju u inozemstvu* od 20. juna 1956. godine,

Nastrojeći izvući prednosti napretka tehnologije i stvoriti fleksibilan sistem koji može nastaviti da se razvija kako se potrebe mijenjaju kao i prednosti daljnih unapređenja u tehnologiji koja otvaraju nove mogućnosti,

Podsjećajući da, u skladu sa članovima 3 i 27 *Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima djeteta* od 20. novembra 1989. godine,

- najbolji interesi djece moraju biti od primarnog značaja u svim aktivnostima koje se tiču djece,
- svako dijete ima pravo na životni standard koji odgovara djetetovom fizičkom, mentalnom, duhovnom, moralnom i socijalnom razvoju,
- roditelj (i) ili druga lica odgovorna za dijete imaju prvenstvenu dužnost da osiguraju, u okviru svojih sposobnosti i finansijskih mogućnosti, uslove života neophodne za razvoj djeteta i
- države strane treba da preduzmu sve odgovarajuće mјere, uključujući zaključivanje međunarodnih sporazuma, kako bi osigurale ostvarivanje prava za izdržavanje djeteta od strane roditelja (i u množini) ili drugih odgovornih osoba, posebno kada takve osobe žive u državi različitoj od djetetove,

Odlučile su da zaključe ovu Konvenciju i složile su se oko sljedećih odredbi:

POGLAVLJE I – PREDMET, OBIM I DEFINICIJE

Član 1 Predmet

Predmet ove Konvencije je da se osigura efikasno međunarodno ostvarivanje prava za izdržavanje djeteta i drugih oblika izdržavanja porodice, posebno putem-

- a) uspostavljanja sveobuhvatnog sistema saradnje između država ugovornica,
- b) omogućavanja prohodnosti zahtjeva za formiranje odluka o izdržavanju,
- c) osiguravanja da se odluke o izdržavanju priznaju i provode i
- d) traženja efikasnih mјera za brzo provođenje odluka o izdržavanju.

Član 2 *Obim primjene*

1. Ova Konvencija se primjenjuje na:
 - a) obaveze izdržavanja koje proističu iz odnosa roditelj-dijete prema osobi koja nije napunila 21 godinu starosti,
 - b) priznavanje i provođenje odluke za supružničko izdržavanje kada je zahtjev za potraživanjem dat u okviru tačke a) i
 - c) supružničko izdržavanje sa izuzetkom Poglavlja II i III ;
2. Svaka država ugovornica može zadržati, u skladu sa članom 62, pravo da ograniči primjenu Konvencije u pogledu tačke 1 a), na osobe koje nisu napunile 18 godina starosti. Država ugovornica koja izrazi ovu rezervu neće imati pravo da zahtjeva primjenu Konvencije na osobe koje imaju godine starosti koje je isključila svojom rezervom;
3. Svaka država ugovornica može izjaviti, u skladu sa članom 63, da će proširiti primjenu cijele Konvencije ili nekog njenog dijela na bilo koje obaveze izdržavanja koje proističu iz porodičnih odnosa, roditeljstva, braka ili srodstva, uključujući posebno obaveze u pogledu ranjivih osoba. Svaka takva izjava stvara obaveze između dvije države ugovornice samo u onoj mjeri u kojoj se njihove izjave odnose na iste obaveze izdržavanja i dijelove Konvencije;
4. Odredbe ove Konvencije će se primjenjivati na djecu bez obzira na bračni status roditelja.

Član 3 *Definicije*

Za potrebe ove Konvencije –

- a) "povjerilac" označava pojedinca kojem se duguje izdržavanje ili se navodno duguje;
- b) "dužnik" označava pojedinca koji duguje ili navodno duguje izdržavanje;
- c) "pravna pomoć" označava pomoć koja je neophodna da moliocima omogući da saznaju i afirmišu svoja prava i da osigura da se zahtjevi cijelovito i efikasno obrade u državi kojoj je poslan zahtjev. Ta pomoć može da bude u vidu potrebnog pravnog savjeta, pomoći u podnošenju slučaja pred nadležnim organima, zakonskog zastupanja i izuzeća od plaćanja troškova postupka;
- d) "pisani sporazum" označava sporazum evidentiran u bilo kakvom mediju čije informacije su dostupne na način da se mogu kasnije koristiti kao referenca;
- e) "dogovor o izdržavanju" označava pisani sporazum koji se odnosi na plaćanje izdržavanja i koji je –
 - f) formalno napravljen ili evidentiran kao autentični dokument kod nadležnih organa, ili
 - ff) potvrđen je, ili zaključen, registrovan ili uložen kod nadležnog organa,
te može podlijegati reviziji i izmjenama od strane nadležnog organa;
- g) "ranjiva osoba" označava osobu koja uslijed umanjenih ili nedovoljnih ličnih sposobnosti nije sposobna da se sama izdržava.

POGLAVLJE II – SARADNJA NA PODRUČJU ADMINISTRACIJE

Član 4 *Imenovanje centralnog organa*

1. Svaka država ugovornica imenovat će jedan centralni organ koji će obavljati funkcije delegirane ovom Konvencijom.
2. Federalne države i države sa više od jednog pravnog sistema ili države sa autonomnim teritorijalnim jedinicama mogu slobodno da imenuju više od jednog centralnog organa i da odrede obim njegovih teritorijalnih ili ličnih nadležnosti. Kada neka država imenuje više od jednog centralnog organa, odrediće centralni organ kojem se upućuje sva korespondencija koju će proslijediti odgovarajućem centralnom organu u toj državi.
3. O imenovanju centralnog organa ili više njih, podacima za kontakt, gdje treba obim njihovih funkcija kako je navedeno u stavu 2, strana ugovornica treba da obavijesti Stalni biro Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u trenutku kada dokument o ratifikaciji ili pristupanju bude deponovan ili kada izjava bude podnesena u skladu sa članom 61. Država ugovornica odmah će obavijestiti Stalni biro o svim izmjenama.

Član 5 *Opće funkcije centralnih organa*

Centralni organi –

- a) sarađuju jedni s drugima i promoviraju saradnju između nadležnih organa u svojim zemljama radi postizanja ciljeva Konvencije;
- b) traže koliko je god moguće rješenja teškoća koji nastanu primjenom Konvencije.

Član 6 *Posebne funkcije centralnih organa*

Centralni organi će pružiti pomoć u pogledu zahtjeva iz Poglavlja III.

1. Posebno će –
 - a) prenositi i zaprimati te zahtjeve;
 - b) inicirati ili olakšati pokretanje postupaka u pogledu tih zahtjeva.
2. Što se tiče tih zahtjeva, preduzet će sve odgovarajuće mjere –
 - a) gdje to nalažu okolnosti, da osiguraju ili olakšaju pružanje pravne pomoći;
 - b) da pomognu u lociranju dužnika i povjerioca;
 - c) da pomognu da se dobiju relevantne informacije o prihodima, ukoliko je potrebno, ostalim finansijskim okolnostima dužnika i povjerioca, uključujući lokaciju imovine;
 - d) da podstaknu prijateljska rješenja u pogledu postizanja dobrovoljnog plaćanja izdržavanja gdje je to potrebno, posredovanjem, pomirenjem ili sličnim načinima;
 - e) da olakšaju tekuća provođenja rješenja o izdržavanju, uključujući i sve zaostale isplate;
 - f) da olakšaju prikupljanje i ekspeditivan transfer isplata za izdržavanje;
 - g) da olakšaju dobijanje dokumentacije ili drugih dokaza;
 - h) da osiguraju pomoć u utvrđivanju roditeljstva kada je to neophodno radi povrata izdržavanja;

- i) da iniciraju ili olakšaju pokretanje postupaka radi dobijanja svih neophodnih privremenih mjera teritorijalne naravi, čiji je cilj da se osigura rješavanje zaostalih zahtjeva za izdržavanjem;
 - j) da olakšaju dostavljanje dokumenata.
3. Funkcije centralnih organa, prema ovom članu, mogu obavljati onoliko koliko to dozvoljava zakon u njihovoj državi, javni organi ili drugi organi koji podliježu superviziji nadležnih organa vlasti u toj državi. Država ugovornica treba da obavijesti Stalni biro Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu o imenovanju nekog takvog javnog organa ili više njih, podacima za kontakt s njima i opsegu njihovih funkcija. Države ugovornice odmah će obavijestiti Stalni biro o svim promjenama.
 4. Ništa iz ovog člana ili člana 7 neće se interpretirati kao nametanje neke obaveze centralnom organu da ima ovlaštenja koja mogu provoditi samo sudski organi prema zakonu date države.

Član 7 *Zahtjevi za posebnim mjerama*

1. Centralni organ može poslati zahtjev, sa navedenim razlozima, drugom centralnom organu da preduzme odgovarajuće posebne mjere prema članu 6 (2) b), c), g), h), i) i j) kada nema neriješenih molbi iz člana 10. Centralni organ kojem je zahtjev upućen, preduzet će odgovarajuće mjere ukoliko bude smatrao da su neophodne kako bi se pomoglo potencijalnom tražiocu da sačini molbu iz člana 10 ili da odredi da li je potrebno takvu molbu inicirati.
2. Centralni organ može, također, preduzeti posebne mjere na zahtjev drugog centralnog organa vezano za slučaj koji sadrži međunarodni element koji se odnosi na povrat izdržavanja koji nije riješen u dатој državi.

Član 8 *Troškovi centralnog organa*

1. Svaki centralni organ snosit će svoje vlastite troškove prilikom primjene ove Konvencije.
2. Centralni organi ne mogu nametati nikakva plaćanja podnosiocu zahtjeva za pružanje svojih usluga vezano za ovu Konvenciju, osim izuzetnih troškova koji nastanu oko zahtjeva za posebnim mjerama iz člana 7.
3. Dati centralni organ ne može povratiti troškove usluga navedene u stavu 2 bez prethodne saglasnosti podnosioca o visini troškova za pružanje tih usluga.

POGLAVLJE III – ZAHTJEVI PUTEM CENTRALNIH ORGANA

Član 9 *Zahtjevi putem centralnih organa*

Zahtjev iz ovog Poglavlja upućuje se centralnom organu države kojoj je poslan zahtjev putem centralnog organa države u kojoj podnositelj zahtjeva ima prebivalište. Za potrebe ove odredbe, prebivalište isključuje puko prisustvo.

Član 10 *Zahtjevi na raspolaganju*

1. Sljedeće kategorije zahtjeva su na raspolaganju povjeriocu u državi kojoj je poslan zahtjev, a koji traži nadoknadu za izdržavanje prema ovoj Konvenciji –
 - a) priznavanje ili priznavanje i provođenje odluke;
 - b) provođenje odluke sačinjene ili priznate u državi kojoj je poslan zahtjev;
 - c) donošenje odluke u državi kojoj je poslan zahtjev kada takva odluka ne postoji, uključujući i utvrđivanje roditeljstva gdje je to potrebno;
 - d) donošenje odluke u državi kojoj je poslan zahtjev, a u kojoj priznavanje i provođenje odluke nije moguće, ili je odbijeno, zbog nedostatka osnove za priznavanje i provođenje, shodno članu 20, ili na osnovama navedenim u članu 22 b) ili e);
 - e) izmjena odluke u državi kojoj je poslan zahtjev;
 - f) izmjena odluke sačinjene u državi koja nije država kojoj je poslan zahtjev.
2. Sljedeće kategorije zahtjeva su na raspolaganju u državi kojoj je poslan zahtjev dužniku protiv kojeg postoji odluka o izdržavanju –
 - a) priznavanje odluke, ili ekvivalentne procedure koja vodi do suspenzije, ili ograničava provođenje prethodne odluke u državi kojoj je poslan zahtjev;
 - b) izmjena odluke sačinjene u državi kojoj je poslan zahtjev;
 - c) izmjena odluke sačinjene u državi koja nije država kojoj je poslan zahtjev.
3. Osim ako nije drugačije predviđeno u ovoj Konvenciji, o zahtjevima iz stavova 1 i 2 odlučivat će se prema zakonu države kojoj je poslan zahtjev, a zahtjevi iz stavova 1 c) do f) i 2 b) i c) potпадaju pod jurisdikciju pravila koja su na snazi u državi kojoj je poslan zahtjev.

Član 11 Sadržaj zahtjeva

1. Svi zahtjevi iz člana 10 treba da minimalno uključe sljedeće –
 - a) izjavu o prirodi zahtjeva ili više zahtjeva;
 - b) ime i prezime i podatke o kontaktu, uključujući adresu i datum rođenja podnosioca zahtjeva;
 - c) ime i prezime i, ako je poznata, adresu i datum rođenja tuženika;
 - d) ime i prezime i datum rođenja svake osobe za koju se traži izdržavanje;
 - e) osnove na kojima počiva zahtjev;
 - f) u zahtjevu povjerioca informacije koje se odnose na mjesto gdje treba slati ili elektronski prenijeti uplate za izdržavanje;
 - g) osim za zahtjev iz člana 10 (1) a) i (2) a), sve informacije ili dokument navedeni u izjavi u skladu sa članom 63 države kojoj je poslan zahtjev;
 - h) ime i prezime i podatke o kontakt osobi ili jedinici centralnog organa države koja šalje zahtjev, a koja je odgovorna za obradu zahtjeva.
2. Kako je odgovarajuće i u poznatoj mjeri, zahtjev će dodatno uključivati sljedeće, i to posebno –
 - a) finansijsko stanje povjerioca;
 - b) finansijsko stanje dužnika, uključujući ime i prezime i adresu poslodavca dužnika i prirodu i lokaciju imovine dužnika;

- c) svaku drugu informaciju koja može pomoći u vezi lociranja tuženika.
- 3. Uz zahtjev treba da se prilože sve potrebne i korisne informacije ili dokumenti, uključujući i dokumente koji se odnose na pravo podnosioca zahtjeva na besplatnu pravnu pomoć. Kada se radi o zahtjevima iz člana 10 (1) a) i (2) a), uz zahtjev treba priložiti samo dokumente nabrojane u članu 25.
- 4. Zahtjev iz člana 10 može se sačiniti u obliku kojeg preporučuje i izdaje Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu.

Član 12 *Prijenos, prijem i obrada zahtjeva i slučajeva putem centralnih organa*

- 1. Centralni organ države koji šalje zahtjev dužan je da pomogne podnosiocu zahtjeva kako bi se osiguralo da zahtjev prate sve informacije i dokumenti za koje zna da su potrebni za razmatranje zahtjeva.
- 2. Centralni organ države koji šalje zahtjev će poslati zahtjev, kada bude zadovoljeno da zahtjev ispunjava uslove Konvencije, u ime i uz odobrenje podnosioca zahtjeva, centralnom organu države kojoj se šalje zahtjev. Zahtjev prati propratni akt dat u Aneksu 1. Centralni organ države, koji šalje zahtjev, će osigurati, kada to od njega zatraži centralni organ države kojoj se šalje zahtjev, kompletan primjerak ovjeren od strane nadležnog organa u državi porijekla bilo kojeg dokumenta navedenog u članovima 16 (3), 25 (1) a), b) i d) i (3) b) i 30 (3).
- 3. Centralni organ kojem se šalje zahtjev, u roku od šest sedmica od datuma prijema zahtjeva, potvrdit će prijem na obrascu navedenom u Aneksu 2 i obavijestiti centralni organ države koji šalje zahtjev o preduzetim i budućim koracima koje će preuzeti u obradi zahtjeva, i može zatražiti svaki naredni potrebni dokument ili informaciju. U roku istog perioda od šest sedmica, centralni organ kojem se šalje zahtjev, poslat će centralnom organu koji je poslao zahtjev, ime i prezime i podatke o kontaktu za osobu ili jedinicu koja je odgovorna da odgovori na upite koji se odnose na napredovanje obrade zahtjeva.
- 4. U roku od tri mjeseca nakon potvrđivanja, centralni organ kojem se šalje zahtjev, obavijestit će centralni organ koji šalje zahtjev o statusu zahtjeva.
- 5. Centralni organi koji šalju zahtjev i koji primaju zahtjev dužni su da obavijeste jedni druge o –
 - a) osobi ili jedinici koja je odgovorna za određeni slučaj;
 - b) napredovanju slučaja,i da pribave blagovremene odgovore na upite.
- 6. Centralni organi će obraditi slučaj onoliko brzo koliko to dozvoljava propisno razmatranje pitanja.
- 7. Centralni organi će koristiti najbrže i najefikasnije načine komunikacije koji im stoje na raspolaganju.
- 8. Centralni organ koji prima zahtjev može da odbije da obrađuje zahtjev samo ako je očigledno da uvjeti Konvencije nisu ispunjeni. U tom slučaju, taj centralni organ će odmah obavijestiti centralni organ koji šalje zahtjev o razlozima svog odbijanja.

9. Centralni organ koji prima zahtjev ne može odbiti neki zahtjev samo na osnovu činjenice da su potrebni dodatni dokumenti ili informacije. Međutim, centralni organ koji prima zahtjev može zatražiti od centralnog organa koji šalje zahtjev da pribavi te dodatne dokumente i informacije. Ukoliko centralni organ koji šalje zahtjev to ne učini u roku od tri mjeseca ili nekog dužeg perioda kojeg naznači centralni organ koji prima zahtjev, centralni organ koji prima zahtjev može da odluči da neće nadalje obradivati zahtjev. U tom slučaju, o svojoj odluci će obavijestiti centralni organ koji je poslao zahtjev.

Član 13 Načini komunikacije

Svaki zahtjev kojeg sačine centralni organi država ugovornica, u skladu sa ovim Poglavljem, kao i svaki dokument ili informacija u prilogu tog zahtjeva ili one koje pribavi centralni organ, tuženik ne može osporavati samo na osnovu medija ili načina komunikacije kojeg su koristili dati centralni organi.

Član 14 Efikasan pristup procedurama

1. Država primalac zahtjeva osigurat će podnosiocima zahtjeva efikasan pristup procedurama, uključujući procedure provođenja i žalbe koje proisteknu iz zahtjeva iz ovog Poglavlja.
2. Kako bi osigurala takav efikasan pristup, država primalac će osigurati besplatnu pravnu pomoć u skladu sa članovima 14 do 17 osim ako se ne primjenjuje stav 3.
3. Država primalac nije dužna da osigura takvu besplatnu pravnu pomoć ako i u onoj mjeri koliko procedure te države omogućavaju podnosiocu zahtjeva da vodi slučaj bez potrebe za takvom pomoći, a centralni organ pruža potrebne usluge besplatno.
4. Pravo na besplatnu pravnu pomoć neće biti manje od prava koje se ima u istim takvim domaćim slučajevima.
5. Nikakav zalog, jemstvo ili depozit, kako god da se opišu, nisu potrebni kao garancija za plaćanje troškova i rashoda u postupcima iz ove Konvencije.

Član 15 Besplatna pravna pomoć kod zahtjeva za izdržavanje djeteta

1. Država primalac osigurat će besplatnu pravnu pomoć u pogledu svih zahtjeva povjerioca iz ovog Poglavlja koji se odnose na obaveze izdržavanja koje proističu iz odnosa roditelj-dijete prema osobi koja nije napunila 21 godinu starosti.
2. Bez obzira na stav 1, država primalac može da, vezano za zahtjeve koji nisu zahtjevi iz člana 10 (1) a) i b) i u slučajevima koje pokriva član 20 (4), odbije besplatnu pravnu pomoć ako smatra da, po pravovaljanoj osnovi, zahtjev ili bilo koja žalba, očigledno nisu osnovani.

Član 16 Izjava o dozvoli za korištenje testa procjene sredstava potrebnih za dijete

1. Bez obzira na član 15 (1), država može da izjavi, u skladu sa članom 63, da neće pružiti besplatnu pravnu pomoć u pogledu zahtjeva koji ne potпадaju članu 10 (1) a) i b) i slučajevima pokrivenim članom 20 (4), ako se ne obavi test procjene sredstava dijeteta.

2. Prilikom davanja te izjave, država će uputiti informacije Stalnom birou Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu o načinu na koji će se obaviti procjena djitetovih sredstava, uključujući i finansijske kriterijume koji su potrebni za ispunjenje testa.
3. Zahtjev naveden u stavu 1, adresiran na državu koja je dala izjavu navedenu u tom stavu, treba da uključi formalnu potvrdu podnosioca zahtjeva u kojoj se navodi da sredstva djeteta zadovoljavaju kriterijume iz stava 2. Država primalac može da zahtjeva daljnje dokaze o djitetovim sredstvima ako ima razumnu osnovu da vjeruje da su informacije koje je dao podnositelj zahtjeva netačne.
4. Ukoliko je najpovoljnija pravna pomoć, a predviđena zakonima države primaoca za zahteve iz ovog Poglavlja koji se odnose na obaveze izdržavanja djeteta koje proističu iz odnosa roditelj-dijete, povoljnija nego ona predviđena u stavovima 1 do 3, pružiće se najpovoljnija pravna pomoć.

Član 17 *Zahtjevi koji nisu kvalifikovani shodno članu 15 ili članu 16*

Što se tiče svih zahtjeva prema ovoj Konvenciji koji ne pripadaju članu 15 ili članu 16 –

- a) pružanje besplatne pravne pomoći može podlijegati testu za procjenu sredstava ili osnovanosti i
- b) podnositelj zahtjeva, koji je u državi porijekla koristio besplatnu pravnu pomoć, ima pravo da koristi u bilo kojem postupku za priznavanje ili provođenje, u najmanje istoj mjeri, besplatnu pravnu pomoć kako je predviđeno zakonom države primaoca pod istim okolnostima.

POGLAVLJE IV – RESTRIKCIJE ZA POKRETANJE POSTUPKA

Član 18 *Ograničenja za postupak*

1. Kada je odluka donesena u državi ugovornici u kojoj povjerilac redovno prebiva, dužnik ne može pokrenuti postupak za izmjenu odluke ili donošenja nove odluke u nekoj drugoj državi ugovornici sve dok je dužnik stalni stanovnik u državi u kojoj je odluka donesena.
2. Stav 1 neće se primjenjivati –
 - a) kada, osim u sporovima u vezi sa obavezama izdržavanja koje se odnose na djecu, postoji pisani sporazum između strana oko nadležnosti te druge države ugovornice;
 - b) kada dužnik potпадa pod nadležnost te druge države ugovornice, bilo izričito ili meritornom odbranom bez prigovora na jurisdikciju prvom mogućom prilikom;
 - c) kada nadležni organ u državi porijekla ne može, ili odbija da vrši jurisdikciju nad izmjenom odluke ili donošenjem nove odluke ili
 - d) kada se odluka donesena u državi porijekla ne može priznati ili proglašiti pravosnažnom u državi ugovornici u kojoj se namjerava provesti postupak izmjene odluke ili donošenja nove odluke.

POGLAVLJE V – PRIZNAVANJE I PROVOĐENJE

Član 19 *Obim poglavlja*

1. Ovo Poglavlje se primjenjuje na odluku koju doneše sudski ili upravni organ u pogledu obaveze izdržavanja. Termin "odluka", također, obuhvata sporazum ili dogovor koji se zaključi takvim organom ili kojeg odobri takav organ. Odluka može da uključi automatsko podešavanje indeksacijom ili zahtjev za plaćanje zaostalog duga ili kamatu i određivanje troškova i rashoda.
2. Ako se odluka ne odnosi samo na obavezu izdržavanja, dejstvo ovog Poglavlja se ograničava na dijelove odluke koji se tiču obaveza izdržavanja.
3. Za potrebe stava 1, "upravni organ" označava javno tijelo čije odluke, a prema zakonu države u kojoj je on uspostavljen –
 - a) mogu da budu predmet žalbe sudskega organa ili revizije od strane sudskega organa i
 - b) mogu da imaju sličnu snagu i dejstvo kao odluka sudskega organa po istom pitanju.
 - c) ovo Poglavlje, također, se primjenjuje na aranžmane izdržavanja u skladu sa članom 30.
 - d) odredbe ovog Poglavlja primjenjivat će se na zahtjev za priznavanjem i provođenjem upućen direktno nadležnom organu države primaoca u skladu sa članom 37.

Član 20 *Osnove za priznavanje i provođenje*

1. Odluka donesena u jednoj državi ugovornici ("država porijekla") bit će priznata i provedena u drugoj državi ugovornici ako –
 - a) je tuženik redovno prebivao u državi porijekla u vrijeme kada je postupak pokrenut;
 - b) je tuženik potpao u nadležnost, bilo izričito ili meritornom odbranom bez prigovora na jurisdikciju, prvom mogućom prilikom;
 - c) je povjerilac bio stalni stanovnik države porijekla u vrijeme pokretanja postupka;
 - d) je dijete za koga je naređeno izdržavanje bilo stalni stanovnik države porijekla u vrijeme pokretanja postupka, pod uvjetom da je tuženik živio/živjela sa djetetom u toj državi ili je prebivao u toj državi i tamo osiguravao izdržavanje za dijete;
 - e) je postojao pisani sporazum strana oko jurisdikcije, osim u sporovima koji se odnose na obaveze izdržavanja koje se tiče djeteta ili
 - f) je neki organ koji vrši jurisdikciju donio odluku po pitanju personalnog statusa ili roditeljske odgovornosti, osim ako jurisdikcija nije bila zasnovana samo na državljanstvu jedne od strana.

2. Strana ugovornica može izraziti rezervu, u skladu sa članom 62, u pogledu stava 1 c), e) ili f).
3. Strana ugovornica koja izražava rezervu iz stava 2 priznat će i provesti odluku kada njen zakon u sličnim činjeničnim okolnostima dodijeli ili je dodijelio jurisdikciju svojim organima da donesu takvu odluku.
4. Strana ugovornica će, ako priznavanje odluke nije moguće zbog rezerve iz stava 2, i ako je dužnik stalni stanovalnik u toj državi, preduzeti sve odgovarajuće mjere da doneše odluku u korist povjerioca. Prethodna rečenica neće se primjenjivati na direktne zahtjeve za priznavanje i provođenje, a shodno članu 19 (5), ili na potraživanja za izdržavanje navedena u članu 2 (1) b).
5. Odluka u korist djeteta koje nije napunilo 18 godina starosti, i koja ne može biti priznata samo na osnovu rezerve u pogledu stava 1 c), e) ili f), bit će prihvaćena kao da utvrđuje podobnost tog djeteta za izdržavanje u državi primaocu.
6. Odluka će biti priznata samo ako ima dejstvo u državi porijekla i bit će provedena jedino ako je pravovaljana u državi porijekla.

Član 21 Odvojenost i parcijalno priznavanje i provođenje

1. Ako država primalac nije u mogućnosti da prizna i provede cijelu odluku, priznat će i provesti bilo koji odvojeni dio odluke koji kao takav može biti priznat i proveden.
2. Za parcijalno priznavanje i provođenje odluke može se uvijek prijaviti.

Član 22 Oslove za odbijanje priznavanja i provođenja

Priznavanje i provođenje odluke može biti odbijeno ako –

- a) je priznavanje i provođenje odluke očigledno nesaglasno sa državnom politikom ("ordre public") države primaoca;
- b) je odluka dobijena prevarom vezano za predmet procedure;
- c) je postupak između strana sa istim ciljem i nezavršen kod nekog organa države primaoca bio prvi pokrenut;
- d) je odluka nesaglasna sa odlukom donesenom između istih strana sa istim ciljem, ili u državi primaocu ili nekoj drugoj državi, pod uvjetom da ova druga odluka ispunjava uslove potrebne za njeno priznavanje i provođenje u državi primaocu;
- e) u slučaju kada se tuženik nije pojavio niti ga je neko zastupao u postupku u državi porijekla –
- f) kada zakon države porijekla predviđa obavještenje o postupku, a tuženik nije primio propisno obavještenje o postupku i nije imao priliku da ga saslušaju ili
- ff) kada zakon države porijekla ne predviđa obavještenje o postupku, a tuženik nije primio propisno obavještenje o odluci i nije imao priliku da uputi ili podnese žalbu na odluku prema djelu i zakonu ili
- g) je odluka donesena kršenjem člana 18.

Član 23 *Procedura po podnošenju zahtjeva za priznavanje i provođenje*

1. Shodno odredbama Konvencije, procedure za priznavanje i provođenje Konvencije reguliše zakon države primaoca.
2. Kada je zahtjev o priznavanju i provođenju odluke donesen putem centralnih organa u skladu sa Poglavljem III, centralni organ kojem se šalje zahtjev odmah će ili –
 - a) uputiti zahtjev nadležnom organu koji će bez odlaganja proglašiti odluku pravovaljanom ili ubilježiti odluku za pravovaljanost ili
 - b) preduzeti lično te korake ako je on taj nadležni organ.
3. Kada se zahtjev uputi direktno nadležnom organu naslovljene države, u skladu sa članom 19 (5), taj organ će bez odlaganja proglašiti odluku pravosnažnom ili je ubilježiti za pravovaljanost.
4. Izjava ili registracija može biti odbijena samo na osnovama navedenim u članu 22 a). U ovoj fazi ni podnositelj zahtjeva ni tuženik nemaju pravo da ulažu nikakve podneske.
5. Podnositelj zahtjeva i tuženik će odmah biti obaviješteni o izjavi ili registraciji sačinjenoj shodno stavovima 2 i 3, ili o odbijanju istih u skladu sa stavom 4, te mogu uložiti prigovor ili žalbu po pitanju činjenica i po pitanju primjene materijalnog prava.
6. Prigovor ili žalba mora se uložiti u roku od 30 dana od obavijesti iz stava 5. Ako strana koja osporava nije stanovnik države ugovornice u kojoj je izjava ili registracija izdata ili odbijena, prigovor ili žalba mogu se uložiti u roku od 60 dana od obavještenja.
7. Prigovor ili žalba mogu biti zasnovani na sljedećem –
 - a) osnovama za odbijanje priznavanja i provođenja navedenim u članu 22;
 - b) osnovama za priznavanje i provođenje iz člana 20;
 - c) autentičnosti ili integritetu bilo kojeg dokumenta upućenog u skladu sa članom 25 (1) a), b) ili d) ili (3) b).
8. Prigovor ili žalba koju ulaže tuženik, također, može biti zasnovana na ispunjenju duga do one mjere do koje je priznavanje i provođenje vezano za plaćanja koja su dospjela u prošlosti.
9. Podnositelj i tuženik odmah će biti obaviješteni o odluci nakon prigovora ili žalbe.
10. Naredna žalba, ako je dozvoljena zakonom države primaoca, neće imati dejstva na zaustavljanje provođenja odluke, osim ako ne postoje izuzetne okolnosti.
11. Nadležni organ djelovat će ekspeditivno pri donošenju odluke o priznavanju i provođenju, uključujući i žalbu.

Član 24 *Alternativna procedura za zahtjev za priznavanje i provođenje*

1. Bez obzira na član 23(2) do (11), neka država može izjaviti, u skladu sa članom 63, da će primijeniti proceduru za priznavanje i provođenje navedeno u ovom članu.

2. Kada je zahtjev o priznavanju i provođenju odluke donesen putem centralnih organa u skladu sa Poglavljem III, centralni organ kojem se šalje zahtjev odmah će ili –
 - a) uputiti zahtjev nadležnom organu koji će bez odlaganja odlučiti o zahtjevu za priznavanje i provođenje; ili
 - b) donijeti lično takvu odluku ako je on taj nadležni organ.
3. Odluku o priznavanju i provođenju može donijeti nadležni organ pošto tuženik bude valjano i odmah obaviješten o postupku i obje strane dobiju adekvatnu priliku da budu saslušane.
4. Nadležni organ može da ponovo razmotri osnove za odbijanje priznavanja i provođenja navedenim u članu 22 a), c) i d) na svoju vlastitu inicijativu. On može da pregleda svaku osnovu pobrojanu u članovima 20, 22 i 23(7) c) ako ih pokrene tuženik ili ako zabrinutost vezano za te osnove proistekne iz dokumenata podnesenih u skladu sa članom 25.
5. Odbijanje priznavanja i provođenja može također biti zasnovano na ispunjenju duga do one mjere do koje je priznavanje i provođenje vezano za plaćanja koja su dospjela u prošlosti.
6. Svaka žalba, ako je dozvoljena zakonom države primaoca, neće imati dejstva na zaustavljanje provođenja odluke osim ako ne postoje izuzetne okolnosti.
7. Nadležni organ djelovat će ekspeditivno pri donošenju odluke o priznavanju i provođenju, uključujući i žalbu.

Član 25 Dokumenti

1. Uz zahtjev za priznavanje i provođenje iz člana 23 ili člana 24 treba priložiti sljedeće –
 - a) kompletan tekst odluke;
 - b) dokument u kojem se navodi da je odluka pravovaljana u državi porijekla i, kada se radi o odluci nekog upravnog organa, dokument u kojem se navodi da su ispunjeni zahtjevi člana 19 (3,) osim ako ta država nije odredila u skladu sa članom 57 da odluke njenih upravnih organa uvijek ispunjavaju te zahtjeve;
 - c) ako se tuženik nije pojavio ili nije bio zastupan u postupku u državi porijekla, dokument ili dokumente koji pokazuju, kako je to prikladno, ili da je tuženik propisno dobio obavještenje o postupku i priliku da ga saslušaju, ili da je tuženik bio propisno obaviješten o odluci i imao priliku za prigovor ili žalbu po pitanju činjenica i po pitanju primjene materijalnog prava.
 - d) kada je potrebno, dokument koji pokazuje iznos svih zaostalih dugova i datum kada je ta suma izračunata;
 - e) kada je to potrebno, kada odluka predviđa automatsko prilagođavanje indeksacijom, dokument koji pruža informacije potrebne da se izvrši odgovarajući obračun;
 - f) kada je to potrebno, dokumentaciju koja pokazuje do koje je mjere podnositelj dobio besplatnu pravnu pomoć u državi porijekla.
2. Nakon prigovora ili žalbe prema članu 23 (7) c) ili na zahtjev nadležnog organa u državi primaocu, kompletan primjerak datog dokumenta ovjerenog od strane nadležnog organa u državi porijekla, odmah će biti proslijeđen –

- a) od strane centralnog organa države pošiljaoca, kada je zahtjev sačinjen u skladu sa Poglavljem III;
- b) od strane podnosioca, kada je zahtjev direktno upućen nadležnom tijelu države primaoca.

3. Država ugovornica može u skladu sa članom 57 da odredi –

- a) da kompletan primjerak odluke ovjeren od strane nadležnog organa države porijekla mora da bude priložen uz zahtjev;
- b) okolnosti u kojima će da prihvati, umjesto kompletног teksta odluke, sažetak ili izvadak odluke kojeg napravi nadležni organ države porijekla, a koji može da bude napravljen u obliku kojeg preporučuje i izdaje Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu ili
- c) da ne traži dokument u kojem se navodi da su ispunjeni zahtjevi iz člana 19 (3).

Član 26 *Procedura sa zahtjevom za priznavanje*

Ovo poglavje primjenit će *mutatis mutandis* na zahtjev za priznavanje odluke, osim kada je zahtjev za pravosnažnosti zamijenjen sa zahtjevom da odluka stupi na snagu u državi porijekla.

Član 27 *Utvrđivanje činjenica*

Svaki nadležni organ države primaoca obavezan je u pogledu utvrđenih činjenica na kojima se zasniva nadležnost organa države porijekla.

Član 28 *Bez revizije osnovanosti*

Nijedan nadležni organ države primaoca neće vršiti reviziju osnovanosti odluke.

Član 29 *Fizičko prisustvo djeteta ili podnosioca nije potrebno*

Fizičko prisustvo djeteta ili podnosioca nije potrebno na bilo kojem postupku u državi primaocu shodno ovom Poglavlju.

Član 30 *Aranžmani o izdržavanju*

1. Neki aranžman o izdržavanju napravljen u državi ugovornici ima pravo da bude priznat i proveden kao odluka shodno ovom Poglavlju, pod uvjetom da je pravosnažan u državi porijekla.
2. U svrhu člana 10 (1) a) i b) i (2) a), termin "odлука" uključuje aranžman o izdržavanju.
3. Zahtjev za priznavanje i provođenje aranžmana o izdržavanju imaće u prilogu sljedeće –
 - a) kompletan tekst aranžmana o izdržavanju i
 - b) dokument u kojem se navodi da je određeni aranžman o izdržavanju pravosnažan kao odluka u državi porijekla.

4. Priznavanje i provođenje aranžmana o izdržavanju mogu biti odbijeni ako –
 - a) je priznavanje i provođenje očigledno nekompatibilno sa državnom politikom države primaoca;
 - b) je aranžman o izdržavanju pribavljen putem prevare i falsifikata;
 - c) aranžman o izdržavanju nije kompatibilan sa odlukom donesenom između istih strana i sa istom svrhom, bilo u državi primaocu bilo u nekoj drugoj državi, pod uvjetom da ova druga odluka ispunjava uslove potrebne za njenu priznavanje i provođenje u državi primaocu.
5. Odredbe ovog Poglavlja, izuzev članova 20, 22, 23 (7) i 25 (1) i (3), primjenjivat će se *mutatis mutandis* na priznavanje i provođenje aranžmana o izdržavanju osim da –
 - a) izjava ili registracija, u skladu sa članom 23 (2) i (3), mogu biti odbijene samo na osnovama navedenim u stavu 4 a);
 - b) prigovor ili žalba navedeni u članu 23 (6) mogu biti zasnovani samo na sljedećem–
 - (i) osnovama za odbijanje priznavanja i provođenja iz stava 4;
 - (ii) autentičnosti ili integritetu bilo kojeg dokumenta upućenog u skladu sa stavom 3;
 - c) što se tiče procedure iz člana 24 (4), nadležni organ može da revidira na svoju vlastitu inicijativu osnovu za odbijanje priznavanja ili provođenja navedenih u stavu 4 a) ovog člana. On može da revidira sve osnove navedene u stavu 4 ovog člana i autentičnost i integritet svakog dokumenta upućenog u skladu sa stavom 3, ako to pokrene tuženik ili ako zabrinutost u vezi tih osnova proističe iz samih dokumenata.
6. Postupak za priznavanje i provođenje aranžmana o izdržavanju bit će suspendovan ako prigovor na aranžman još nije riješen kod nadležnog organa države ugovornice.
7. Država može da izjavi, u skladu sa članom 63, da zahtjev za priznavanje i provođenje aranžmana o izdržavanju može biti proslijeđen samo putem centralnih organa.
8. Država ugovornica može, u skladu sa članom 62, da rezerviše pravo da ne prizna i provede aranžman o izdržavanju.

Član 31 *Odluke donesene kombinovanim efektom provizornih i konfirmativnih naloga*

Kada je odluka donesena kombinovanim efektom provizornog naloga u jednoj državi i naloga organa u drugoj državi ("država konfirmiranja") koji potvrđuje provizorni nalog –

- a) svaka od tih država smatrati će se kao država porijekla u svrhu ovog Poglavlja;
- b) zahtjevi iz člana 22 e) bit će ispunjeni ako je tuženik uredno primio obavijest o postupku u državi konfirmiranja i imao priliku da se usprotivi provizornom nalogu;

- c) zahtjev iz člana 20 (6), da odluka bude pravosnažna u državi porijekla, bit će ispunjen ako je odluka pravosnažna u državi konfirmiranja i
- d) član 18 neće spriječiti da se u obje države pokrene postupak izmjene odluke.

POGLAVLJE VI – PROVOĐENJE OD STRANE NASLOVLJENE DRŽAVE

Član 32 *Provodenje prema domaćem zakonu*

1. Shodno odredbama ovog Poglavlja, provođenje će se odvijati u skladu sa zakonom države primaoca.
2. Provođenje će biti brzo.
3. Kada se zahtjevi upućuju putem centralnih organa, i kada je odluka proglašena pravosnažnom ili registrovanom za pravosnažnost prema Poglavlju V, provođenje će teći bez potrebe za daljim radnjama od strane podnosioca.
4. Efektuirat će se sva pravila koja se primjenjuju u državi porijekla odluke vezano za trajanje obaveze izdržavanja.
5. Svakom ograničenju perioda u kojem se zaostali dugovi mogu izvršiti odredit će se ili na osnovu zakona države porijekla odluke ili na osnovu zakona države primaoca, koji god od njih predviđa duži period ograničenja.

Član 33 *Bez diskriminacije*

Država primalac obezbijedit će najmanje isti broj metoda provođenja za slučajeve iz Konvencije kao što postoje za domaće slučajeve.

Član 34 *Mjere provođenja*

1. Države ugovornice će u domaćem zakonu predvidjeti efikasne mjere za provođenje odluka iz Konvencije.
2. Te mjere mogu da obuhvate –
 - a) zadržavanje plate;
 - b) obustavu bankarskih računa i drugih izvora;
 - c) odbijanja od plaćanja socijalnog osiguranja;
 - d) založno pravo ili prinudnu prodaju imovine;
 - e) zadržavanje povrata poreza;
 - f) zadržavanje ili zabrana na penzione dodatke;
 - g) izvještavanje kreditnog biroa;
 - h) lišavanje, suspenzija ili ukidanje raznih dozvola (npr. vozačkih dozvola);
 - i) korištenje posredovanja, pomirenja ili sličnih procesa koji dovode do dobrotljivog sporazuma.

Član 35 *Prenos sredstava*

1. Države ugovornice se podstiču da promoviraju, uključujući i putem međunarodnih sporazuma, korištenje nejjeftinijih i efikasnih dostupnih metoda za transfer sredstava za plaćanje izdržavanja.
2. Država ugovornica, prema čijem zakonu je transfer sredstava ograničen, dat će najviši prioritet transferu sredstava koja se isplaćuju prema ovoj Konvenciji.

POGLAVLJE VII – DRŽAVNA TIJELA

Član 36 *Državna tijela kao podnosioci*

1. Za svrhe zahtjeva za priznavanje i provođenje iz člana 10 (1) a) i b) i slučajeva iz člana (4), "povjerilac" uključuje državno tijelo koje nastupa umjesto pojedinca koji potražuje izdržavanje ili pojedinca koji potražuje isplate za naknade predviđene umjesto izdržavanja.
2. Pravo državnog tijela da djeluje umjesto nekog pojedinca koji potražuje izdržavanje ili traži isplatu nadoknada predviđenih povjeriocu, umjesto izdržavanja, regulisat će zakon koji je nadležan za to tijelo.
3. Državno tijelo može da zatraži priznavanje ili zahtjeva provođenje –
 - a) odluke donesene protiv dužnika nakon zahtjeva državnog tijela koje potražuje isplate nadoknada predviđenih umjesto izdržavanja;
 - b) odluke donesene između povjerioca i dužnika do visine nadoknada predviđenih za povjerioca umjesto izdržavanja.
4. Državno tijelo koje traži priznavanje ili zahtjeva provođenje odluke pribavit će, po zahtjevu, svaki dokument potreban za utvrđivanje svog prava prema stavu 2 i da su nadoknade predviđene za povjerioca.

POGLAVLJE VIII – OPĆE ODREDBE

Član 37 *Direktни zahtjevi nadležnim organima*

1. Konvencija ne isključuje mogućnost korištenja takvih procedura koje su na raspolaganju prema domaćem zakonu države ugovornice, a koje omogućavaju nekoj osobi (podnositac) da se direktno obrati nadležnom organu te države po pitanju koje regulira Konvencija, uključujući, shodno članu 18, i cilj da se utvrdi ili izmijeni odluka o izdržavanju.
2. Članovi 14 (5) i 17 b) i odredbe Poglavlja V, VI, VII i ovog Poglavlja, sa izuzetkom članova 40 (2), 42, 43 (3), 44 (3), 45 i 55, primjenjivat će se u vezi sa zahtjevom za priznavanje i provođenje koji se direktno uputi nadležnom organu države ugovornice.

3. Za svrhu stava 2, član 2 (1) a) primjenjivat će se na odluku koja potvrđuje izdržavanje za ranjivu osobu stariju od godina starosti navedenih u toj tački, kada je takva odluka donesena prije nego što je ta osoba napunila te godine starosti i pod uvjetom da je izdržavanje iznad te starosne granice zbog oštećenih sposobnosti.

Član 38 Zaštita ličnih podataka

Lični podaci prikupljeni ili preneseni u vezi sa Konvencijom koristit će se samo u svrhe za koje su prikupljene ili prenesene.

Član 39 Povjerljivost

Svaki organ koji obrađuje informacije osigurat će povjerljivost u skladu sa zakonom te države.

Član 40 Neotkrivanje informacija

1. Neki organ neće otkriti informacije prikupljene ili prenesene u primjeni ove Konvencije ako odluci da će, ako tako nešto učini, ugroziti zdravlje, bezbjednost i slobodu neke osobe.
2. Odluku u ovom smislu koju donese jedan centralni organ uzet će u obzir drugi centralni organ, posebno u slučajevima nasilja u porodici.
3. Ništa iz ovog člana neće ometati prikupljanje i prenošenje informacija od strane ili između organa sve dok je to potrebno da se provedu obaveze iz ove Konvencije.

Član 41 Bez legalizacije

Neće se zahtijevati nikakva legalizacija ili slična formalnost u kontekstu ove Konvencije.

Član 42 Punomoć

Centralni organ države kojoj se šalje zahtjev može zatražiti punomoć od podnosioca samo ako nastupa u njegovo ili njeno ime u sudskim postupcima ili pred drugim organima, ili da bi odredio predstavnika da tako nastupa.

Član 43 Snošenje troškova

1. Snošenje svih troškova koji nastanu primjenom ove Konvencije neće se desiti prije nadoknade izdržavanja.
2. Država može da naplati troškove od neuspješne strane.
3. Za svrhe zahtjeva iz člana 10 (1) b) za pokrivanje troškova od neuspješne strane, u skladu sa stavom 2, termin "povjerilac" iz člana 10 (1) uključivat će i državu.
4. Ovaj član bit će bez utjecaja na član 8.

Član 44 Zahtjevi jezika

1. Svaki zahtjev ili vezani dokument biće sačinjen na originalnom jeziku i uz njega će ići prevod na službeni jezik države kojoj se šalje zahtjev, ili drugom jeziku kojeg naznači

država kojoj se šalje zahtjev, putem izjave, u skladu sa članom 63, kojom to prihvata, osim ako nadležni organ te države nema prevod.

2. Država ugovornica koja ima više službenih jezika i ne može, zbog domaćeg zakona, prihvatiti na cijeloj svojoj teritoriji dokumente na jednom od tih jezika, odredit će putem izjave, u skladu sa članom 63, jezik u kojem će biti sačinjeni dokumenti ili njihovi prevodi radi upućivanja u određene krajeve njene teritorije.
3. Ukoliko nije drugačije dogovorenno među centralnim organima, sva druga komunikacija između tih organa bit će na službenom jeziku države kojoj je poslan zahtjev ili na engleskom ili francuskom jeziku. Međutim, država ugovornica može da izrazi rezervu u skladu sa članom 62 i na taj način uloži prigovor na korištenje bilo engleskog ili francuskog jezika.

Član 45 *Sredstva i troškovi prevodenja*

1. Kada se radi o zahtjevima iz Poglavlja III, centralni organ može da se složi da u pojedinačnim slučajevima, ili uopće, prevod na službeni jezik države kojoj se šalje zahtjev bude sačinjen u državi kojoj se šalje zahtjev sa originalnog jezika ili sa drugog dogovorenog jezika. Ako nema sporazuma i nije moguće da centralni organ koji šalje zahtjev ispunji zahtjeve iz člana 44 (1) i (2), onda zahtjev i vezani dokumenti mogu biti upućeni sa prevodom na engleski ili francuski jezik za dalje prevodenje na službeni jezik države kojoj se šalje zahtjev.
2. Troškove prevodenja koji nastanu primjenom stava 1 snosit će država koja šalje zahtjev, osim ako se drugačije ne dogovore centralni organi datih država.
3. Bez obzira na član 8, centralni organ koji šalje zahtjev može naplatiti podnosiocu molbe troškove prevodenja zahtjeva i vezanih dokumenata, osim u onoj mjeri u kojoj ti troškovi mogu da se pokriju u okviru njenog sistema pravne pomoći.

Član 46 *Neunificirani pravni sistemi - interpretacija*

1. Što se tiče države u kojoj se dva ili više pravnih sistema ili skupa pravila, koji se odnose na bilo koja pitanja koja obrađuje ova Konvencija, primjenjuju u različitim teritorijalnim jedinicama –
 - a) svako pozivanje na zakon ili procedure države tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na zakon i procedure koji su na snazi u relevantnoj teritorijalnoj jedinici;
 - b) svako pozivanje na utvrđenu, priznatu, priznatu i provedenu, provedenu i izmijenjenu odluku u toj državi tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na utvrđenu, priznatu, priznatu i provedenu, provedenu i izmijenjenu odluku u dotičnoj teritorijalnoj jedinici;
 - c) svako pozivanje na sudski ili upravni organ u toj državi tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na sudski i upravni organ u relevantnoj teritorijalnoj jedinici;
 - d) svako pozivanje na nadležne organe, državna tijela, te države koja nisu centralni organi, tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na one koji su ovlašteni da djeluju u relevantnoj teritorijalnoj jedinici;

- e) svako pozivanje na prebivalište ili stalni boravak u toj državi tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na prebivalište ili stalni boravak u relevantnoj teritorijalnoj jedinici;
 - f) svako pozivanje na lokaciju imovine u toj državi tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na lokaciju imovine u relevantnoj teritorijalnoj jedinici;
 - g) svako pozivanje na recipročni sporazum na snazi u toj državi tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na recipročni sporazum na snazi u relevantnoj teritorijalnoj jedinici;
 - h) svako pozivanje na besplatnu sudsku pomoć u toj državi tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na besplatnu sudsku pomoć u relevantnoj teritorijalnoj jedinici;
 - i) svako pozivanje na sporazum o izdržavanju sačinjen u nekoj državi tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na sporazum o izdržavanju sačinjen u relevantnoj teritorijalnoj jedinici i
 - j) svako pozivanje na povrat troškova od strane neke države tumačit će se kao pozivanje, gdje to odgovara, na povrat troškova od strane relevantne teritorijalne jedinice.
2. Ovaj član neće se primjenjivati na Organizaciju za regionalnu ekonomsku integraciju.

Član 47 *Neunificirani pravni sistemi –pravila materijalnog prava*

- 1. Država ugovornica sa dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti sistemi prava nema obavezu da primjenjuje ovu Konvenciju u situacijama koje uključuju samo takve različite teritorijalne jedinice.
- 2. Nadležni organ u teritorijalnoj jedinici neke države ugovornice sa dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sistemi nema obavezu da prizna ili provede odluku iz druge države ugovornice samo zato što je odluka bila priznata i provedena u drugoj teritorijalnoj jedinici iste države ugovornice prema ovoj Konvenciji.
- 3. Ovaj član neće se primjenjivati na Organizaciju za regionalnu ekonomsku integraciju.

Član 48 *Koordinacija sa prethodnom Haškom konvencijom o izdržavanju*

U odnosima između država ugovornica ova Konvencija zamjenjuje, shodno članu 56 (2), *Hašku konvenciju od 2. oktobra 1973. godine o priznavanju i provođenju odluka o obavezama izdržavanja* i Hašku konvenciju od 15. aprila 1958. godine koja se odnosi na priznavanje i provođenje odluka o obavezama izdržavanja djece, utoliko koliko se njihov obim primjene između takvih država podudara sa obimom primjene ove Konvencije.

Član 49 *Koordinacija sa Konvencijom iz Njujorka iz 1956. godine*

U odnosima između država ugovornica ova Konvencija zamjenjuje *Konvenciju Ujedinjenih naroda o ostvarivanju prava na alimentaciju u inozemstvu* od 20. juna 1956. godine, utoliko koliko se njen obim primjene između takvih država podudara sa obimom primjene ove Konvencije.

Član 50 Veza sa prethodnom Haškom konvencijom o uručivanju dokumenata i utvrđivanju činjenica

Ova Konvencija ne utječe na Hašku konvenciju od 1. marta 1954. godine o građanskoj proceduri, *Hašku konvenciju od 15. novembra o uručivanju u inozemstvu sudske i vanskudske dokumente u građanskim i trgovackim pitanjima* i *Hašku konvenciju od 18. marta 1970. godine o utvrđivanju činjenica u inozemstvu u građanskim i trgovackim pitanjima*.

Član 51 Koordinacija dokumenta i dodatnih sporazuma

1. Ova Konvencija ne utječe ni na jedan međunarodni dokument zaključen prije ove Konvencije u kojem su države ugovornice strane i koji sadrži odredbe o pitanjima koja reguliše ova Konvencija.
2. Svaka država ugovornica može da zaključi sporazume sa jednom ili više država ugovornica, koji sadrže odredbe o pitanjima koja reguliše ova Konvencija, s ciljem unapređenja primjene Konvencije među njima, pod uvjetom da su ti sporazumi konzistentni sa predmetima i svrhom Konvencije i ne utječu, u pogledu veze između tih država sa drugim državama ugovornicama, na primjenu odredbi Konvencije. Države koje su zaključile takav sporazum uputit će primjerak depozitaru Konvencije.
3. Stavovi 1 i 2 također će se primjenjivati na recipročne sporazume i na jednake zakone bazirane na specijalnim vezama između datih država.
4. Ova Konvencija neće utjecati na primjenu dokumenta Organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju, a koja je strana u ovoj Konvenciji, i koja je usvojena nakon zaključenja Konvencije o pitanjima koja regulira Konvencija, pod uvjetom da ti dokumenti ne utječu, u pogledu veze država članica Organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju sa drugim državama ugovornicama, na primjenu odredbi Konvencije. Što se tiče priznavanja i provođenja odluka između država članica Organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju, Konvencija ne utječe na pravila Organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju, bilo da je usvojena prije ili nakon zaključivanja Konvencije.

Član 52 Najefikasnije pravilo

1. Ova Konvencija neće spriječiti primjenu nekog sporazuma, dogovora ili međunarodnog dokumenta na snazi između države koja šalje zahtjev i države kojoj se šalje zahtjev, ili recipročnih sporazuma na snazi u državi kojoj se šalje zahtjev koji predviđa –
 - a) šire osnove za priznavanje odluka o izdržavanju, bez štete za član 22 f) Konvencije;
 - b) pojednostavljenje, ekspeditivnije procedure obrade zahtjeva za priznavanje i provođenje odluka o izdržavanju;
 - c) veću pravnu pomoć nego što je predviđena u članu 14 do 17 ili
 - d) procedure koje dozvoljavaju podnosiocu iz države koja šalje zahtjev da uputi zahtjev direktno centralnom organu države kojoj se šalje zahtjev.
2. Ova Konvencija ne sprečava primjenu zakona koji je na snazi u državi kojoj se šalje zahtjev, koji predviđa efikasnija pravila navedena u stavu 1 a) do c). Međutim, što se tiče

pojednostavljenih, ekspeditivnijih procedura navedenih u stavu 1 b), one moraju da budu kompatibilne sa zaštitom ponuđenom stranama, shodno članovima 23 i 24, posebno u pogledu prava na pravovremeno obavještavanje o postupku i davanju adekvatne prilike za saslušanje i u pogledu efekata bilo kojeg prigovora ili žalbe.

Član 53 *Jednaka interpretacija*

U interpretaciji ove Konvencije treba voditi računa o njenom međunarodnom karakteru i potrebi da se promovira jednakost njene primjene.

Član 54 *Revizija praktičnog funkcioniranja Konvencije*

1. Generalni sekretar Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u redovnim razmacima saziva Specijalnu komisiju kako bi izvršila reviziju praktičnog funkcioniranja Konvencije i podstakla razvoj dobrih praksi u okviru Konvencije.
2. U svrhu takve revizije, države ugovornice će sarađivati sa Stalnim birom Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu na prikupljanju informacija, uključujući statistiku i precedentno pravo, koje se tiču praktičnog funkcioniranja Konvencije.

Član 55 *Izmjene obrazaca*

1. Obrasci u prilogu ove Konvencije mogu biti izmijenjeni odlukom Specijalne komisije koju saziva Generalni sekretar Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu, na koju će biti pozvane sve države ugovornice i članice. Obavještenje o prijedlogu za izmjenu obrazaca bit će uneseno u dnevni red sastanka.
2. Izmjene koje usvoje države ugovornice na Specijalnoj komisiji, stupit će na snagu za sve države ugovornice prvog dana sedmog kalendarskog mjeseca od datuma na koji depozitar o njima obavijesti sve države ugovornice.
3. Tokom perioda navedenog u stavu 2, svaka država ugovornica može pisanim obavještenjem da izrazi depozitaru rezervu u pogledu izmjena. Država koja daje takvu rezervu bit će, sve dok rezerva ne bude povučena, tretirana kao država koja nije strana u ovoj Konvenciji vezano za tu izmjenu.

Član 56 *Prelazne odredbe*

1. Konvencija će se primjenjivati u svakom slučaju kada je –
 - a) zahtjev u skladu sa članom 7 ili molba u skladu sa Poglavlјem III primio centralni organ države kojoj se šalje zahtjev, nakon što je Konvencija stupila na snagu između države koja šalje zahtjev i države kojoj se šalje zahtjev;
 - b) direktni zahjev za priznavanje i provođenje primio nadležni organ države primaoca, nakon što je Konvencija stupila na snagu između države porijekla i države primaoca.
2. Što se tiče priznavanja i provođenja odluka između država ugovornica ove Konvencije, koje su ujedno i strane u nekoj od Haških konvencija o izdržavanju spomenutim u članu 48, ako uvjeti za priznavanje i provođenje iz ove Konvencije sprečavaju priznavanje i provođenje odluke izdate u državi porijekla prije stupanja na snagu ove Konvencije za tu

državu, a koja bi inače bila priznata i provedena prema uvjetima Konvencije koja je bila na snazi u vrijeme donošenja odluke, primjenjivat će se uvjeti iz te Konvencije.

3. Država primalac nije obavezna prema ovoj Konvenciji da provede odluku ili sporazum o izdržavanju, u pogledu plaćanja koja su dospjela prije stupanja na snagu Konvencije, između države porijekla i naslovljene države, osim za obaveze izdržavanja koje proističu iz odnosa roditelj-dijete prema osobi koja nije napunila 21 godinu starosti.

Član 57 *Odredba o informacijama koje se odnose na zakone, procedure i usluge*

1. Država ugovornica, do trenutka kada njen dokument o ratifikaciji ili pristupanju bude deponovan ili izjava podnijeta u skladu sa članom 61 Konvencije, poslat će Stalnom birou Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu sljedeće –
 - a) opis svojih zakona i procedura koje se odnose na obaveze izdržavanja;
 - b) opis mjera koje će preduzeti da zadovolji obaveze iz člana 6;
 - c) opis načina na koji će pružiti podnosiocima molbi efikasan pristup procedurama, kako se traži u članu 14;
 - d) opis izvršnih pravila i procedura, uključujući sva ograničenja u provođenju, posebno pravila zaštite dužnika i periode ograničenja;
 - e) sve specifikacije navedene u članu 25 (1) b) i (3).
2. Države ugovornice mogu, prilikom ispunjavanja svojih obaveza iz stava 1, koristiti obrazac za profil zemlje kojeg preporučuje i izdaje Haška konferencija o međunarodnom privatnom pravu.
3. Države ugovornice ažurirat će informacije.

POGLAVLJE IX – ZAVRŠNE ODREDBE

Član 58 *Potpisivanje, ratifikacija i pristupanje*

1. Ova Konvencija će biti otvorena za potpis državama koje su bile članice Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu za vrijeme njenog dvadeset i prvog zasjedanja, kao i drugim državama koje su učestvovali u tom zasjedanju.
2. Konvencija se može ratificirati, može joj se pristupiti ili se može prihvati, a instrumenti ratifikacije, prihvata ili pristupa bit će položeni kod Ministarstva vanjskih poslova Kraljevine Holandije, depozitara Konvencije.
3. Bilo koja druga država ili organizacija za regionalnu ekonomsku saradnju može pristupiti Konvenciji nakon što je stupila na snagu, a u skladu sa članom 60 (1).
4. Instrumenti pristupa bit će položeni kod depozitara.
5. Takav pristup će imati dejstvo samo u pogledu veza između države pristupnice i onih država ugovornica koje nisu izrazile primjedbu na njeno pristupanje u toku 12 mjeseci

nakon dana obavještenja navedenog u članu 65. Takvu primjedbu mogu, također, iznijeti države prilikom ratifikacije, prihvatanja ili odobrenja Konvencije nakon pristupanja. O svakoj takvoj primjedbi bit će obaviješten depozitar.

Član 59 *Organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju*

1. Organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju koju su ustanovile samo suverene države i koja ima kompetenciju nad nekim ili svim pitanjima koja regulira ova Konvencija može isto tako da potpiše, prihvati, odobri ili pristupi ovoj Konvenciji. Organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju imat će u tom slučaju prava i obaveze države ugovornice, u onoj mjeri u kojoj organizacija ima nadležnost nad pitanjima koja regulira Konvencija.
2. Organizacija regionalne ekonomске integracije će prilikom potpisivanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, obavijestiti depozitara u pismenoj formi o pitanjima koja regulira ova Konvencija, u pogledu nadležnosti koje su prenesene na tu organizaciju od strane država članica. Organizacija će odmah pismeno obavijestiti depozitara o svim promjenama u svojim nadležnostima kako je navedeno u najnovijoj obavijesti iz ovog stava.
3. Prilikom potpisivanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju može da izjavi, u skladu sa članom 63, da vrši nadležnost nad svim pitanjima koja regulira ova Konvencija i da će države članice koje su prenijele nadležnost nad svim datim pitanjima na organizaciju za regionalnu ekonomsku integraciju biti obavezne prema ovoj Konvenciji na osnovu potpisivanja, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja organizacije.
4. Za svrhe stupanja na snagu ove Konvencije, svaki dokument kojeg deponuje organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju neće vrijediti ako organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju ne da izjavu u skladu sa stavom 3.
5. Svako pozivanje na "država ugovornica" ili "država" u ovoj Konvenciji primjenjivat će se jednako na organizaciju za regionalnu ekonomsku integraciju koja je u njoj strana, gdje je to prikladnije. U slučaju da organizacija za regionalnu ekonomsku integraciju da tu izjavu, u skladu sa stavom 3, svako pozivanje na "država ugovornica" ili "država" u ovoj Konvenciji primjenjivat će se jednako na relevantne države članice organizacije, gdje je to prikladno.

Član 60 *Stupanje na snagu*

1. Konvencija stupa na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka roka od tri mjeseca od deponovanja drugog dokumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju navedenom u članu 58.
2. Nakon toga Konvencija stupa na snagu –
 - a) za svaku državu ili organizaciju za regionalnu ekonomsku integraciju navedene u članu 59 (1) koje je naknadno ratifikuju, prihvate ili odobre, prvog dana u mjesecu nakon isteka roka od tri mjeseca od deponovanja njihovog dokumenta o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju;

- b) za svaku državu ili organizaciju za regionalnu ekonomsku integraciju navedene u članu 58 (3) na dan nakon kraja perioda tokom kojeg se mogu dati primjedbe u skladu sa članom 58 (5);
- c) za teritorijalne jedinice na koje se proširila Konvencija, u skladu sa članom 61, prvog dana u mjesecu nakon isteka roka od tri mjeseca od obavještenja navedenog u tom članu.

Član 61 *Izjave u pogledu neunificiranih pravnih sistema*

1. Ako neka država ima dvije teritorijalne jedinice ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sistemi u odnosu na pitanja iz djelokruga ove Konvencije, može u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja, odobravanja ili pristupanja izjaviti, u skladu sa članom 63, da će se ova Konvencija proširiti na sve njene teritorijalne jedinice ili samo na jednu ili više njih, i može izmijeniti ovu izjavu podnošenjem druge izjave u bilo koje vrijeme.
2. Depozitar će biti obaviješten o svakoj takvoj izjavi koja izričito navodi teritorijalne jedinice na koje se Konvencija primjenjuje.
3. Ako država ne da izjavu, shodno ovom članu, Konvencija se proširuje na sve teritorijalne jedinice te države.
4. Ovaj član neće se primjenjivati na organizaciju za regionalnu ekonomsku saradnju.

Član 62 *Rezerve*

1. Svaka država ugovornica može, najkasnije do vremena ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja, ili prilikom davanja izjave u smislu člana 61, da izrazi jednu ili više rezervi predviđenih članovima 2 (2), 20 (2), 30 (8), 44 (3) i 55 (3). Nikakve druge rezerve neće biti dopuštene.
2. Svaka država može u bilo koje vrijeme povući rezervu koju je dala. Povlačenje će se proslijediti depozitaru.
3. Rezerva prestaje biti pravovaljana prvoga dana trećega kalendarskog mjeseca nakon obavijesti spomenute u stavu 2.
4. Rezerve date, shodno ovom članu, neće imati recipročno dejstvo osim rezervi predviđenih članom 2 (2).

Član 63 *Izjave*

Izjave navedene u članovima 2 (3), 11 (1) g), 16 (1), 24 (1), 30 (7), 44 (1) i (2), 59 (3) i 61 (1), mogu se dati po potpisivanju, ratifikaciji, prihvatanju, odobrenju, ili pristupanju ili u bilo koje vrijeme nakon toga, i mogu se mijenjati i povlačiti u bilo koje vrijeme.

1. O izjavama, izmjenama ili povlačenjima mora se obavijestiti depozitar.
2. Izjava data prilikom potpisivanja, ratifikacije, prihvatanja, odobrenja ili pristupanja bit će pravovaljana paralelno sa stupanjem na snagu ove Konvencije za datu državu.
3. Izjava data naknadno, kao i svaka izmjena ili povlačenje izjave, stupaće na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka tri mjeseca od dana na koji je depozitar primio obavještenje.

Član 64 *Otkazivanje*

1. Država ugovornica Konvencije može je otkazati putem pismenog obavještenja naslovljenog na depozitara. Otkazivanje može biti ograničeno na određene teritorijalne jedinice države koja ima više jedinica na koje se Konvencija primjenjuje.
2. Otkazivanje će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu nakon isteka 12 mjeseci od dana na koji je depozitar primio obavještenje. Kada je u obavještenju određen duži period za stupanje na snagu otkaza, otkaz će stupiti na snagu nakon isteka tog dužeg perioda od dana kada je obavještenje primio depozitar.

Član 65 *Obavještavanje*

- a) Depozitar će obavijestiti članice Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu kao i ostale države i organizacije za regionalnu ekonomsku integraciju koje su potpisale, ratifikovale, prihvatile, odobrile ili pristupile u skladu sa članovima 58 i 59 o sljedećem –
 - b) potpisima, ratifikacijama, prihvatanjima i odobrenjima koji su navedeni u članovima 58 i 59;
 - c) pristupanjima i primjedbama na pristupanja koji su navedeni u članu 58(5);
 - d) datumu stupanja na snagu Konvencije, u skladu s članom 60;
 - e) izjavama navedenim u članovima 2 (3), 11 (1) g), 16 (1), 24 (1), 30 (7), 44 (1) i (2), 59 (3) i 61 (1);
 - f) sporazumima navedenim u članu 51 (2);
 - g) rezervama koje su navedene u članovima 2 (2), 20 (2), 30 (8), 44 (3) i 55 (3), te povlačenjima navedenim u članu 62 (2).

U potvrdu tome, dolje potpisani, propisno za to ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Hagu, 23. novembra 2007. godine, na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednakom valjanom, u jednom primjerku koji će biti deponovan u Arhivi Vlade Kraljevine Holandije. Ovjereni primjerak Konvencije bit će dostavljen diplomatskim putem svakoj državi članici Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu, sa datumom njenog dvadeset i prvog zasjedanja, te svakoj drugoj državi koja je sudjelovala na tom zasjedanju.

PRILOG 1

Obrazac prema članu 12 (stav 2)

Obavijest o povjerljivosti i zaštiti ličnih podataka

Lični podaci koje su prikupljeni ili dostavljeni na temelju Konvencije se koristite samo u svrhe za koje su prikupljeni ili dostavljeni. U skladu sa zakonom svoje države, svaki organ koji obrađuje te podatke osigurava njihovu povjerljivost.

Organ ne smije otkrivati ili potvrđivati informacije koje su prikupljene ili dostavljene primjenom ove Konvencije, ukoliko utvrdi da bi radeći to mogao ugroziti zdravlje, sigurnost ili slobodu osobe u skladu sa članom 40.

Odluku da se ne daju informacije donosi Centralni organ u skladu sa članom 40.

1. Centralni organ molitelj 2. Kontakt osoba u Državi moliteljici

- a. Adresa
- b. Broj telefona
- c. Broj faksa
- d. e-mail
- e. Poziv na broj

- a. Adresa (ukoliko je drugačija)
- b. Broj telefona (ukoliko je drugačiji)
- c. Broj faksa (ukoliko je drugačiji)
- d. e-mail (ukoliko je drugačiji)
- e. Jezik (jezici)

3. Zamoljeni Centralni organ.....

Adresa.....

4. Podaci o podnosiocu zahtjeva

a. Prezime (ili prezimena):.....

b. Ime (ili imena):.....

c. Datum rođenja : (Dan / mjesec / godina)
ili

a. Naziv organa :.....

5. Podaci o osobi (ili osobama) za koju se izdržavanje traži ili plaća

a. Osoba je ista kao i podnositelj zahtjeva naveden u tački 4.

b. i. Prezime (ili prezimena):

Ime (ili imena):

Datum rođenja: (Dan/ mjesec / godina)

ii. Prezime (ili prezimena):

Ime (ili imena):

Datum rođenja: (Dan / mjesec / godina)

iii. Prezime (ili prezimena):

Ime (ili imena):

Datum rođenja: (Dan / mjesec / godina)

6. Podaci o dužniku¹

- a. Osoba je ista kao i podnosiла zahtjeva naveden u tački 4.
- b. Prezime (ili prezimena):
- c. Ime (ili imena):
- d. Datum rođenja:(Dan / mjesec / godina)

7. Ovaj obrazac za dostavljanje podataka se odnosi i prati ga primjena:

- člana 10 (stav 1)
- člana 10 (stav 1) tačka b)
- člana 10 (stav 1) tačka c)
- člana 10 (stav 1) tačka d)
- člana 10 (stav 1) tačka e)
- člana 10 (stav 1) tačka f)
- člana 10 (stav 2)
- člana 10 (stav 2) tačka b)
- člana 10 (stav 2) tačka c)

8. Sljedeći dokumenti se prilaže uz zahtjev:

- a. U svrhu podnošenja zahtjeva iz člana 10 (stav 1) i:

U skladu sa članom 25:

- Kompletan tekst odluke (član 25 (stav 1) tačka a));
- Sažetak ili dio odluke koji je izdao nadležno organ države porijekla (član 25 (stav 3) tačka b) (ukoliko je primjenjivo);
- Dokument u kome se navodi da je odluka izvršna u državi porijekla i, u slučaju odluke upravnog organa, dokument u kome se navodi da su zahtjevi iz člana 19. (stav 3) ispunjeni, osim ako ta država nije odredila, u skladu s članom 57., da odluke njenih upravnih organa uvijek ispunjavaju te zahtjeve (član. 25 (stav 1) tačka b)) ili ako se primjenjuje član 25 (stav 3) tačka c);
- Ako se tuženi nije pojavio i nema zastupnika u postupku u državi porijekla, onda se dostavlja dokument ili dokumenti koji dokazuju, kako je prikladno, ili da je tuženi imao odgovarajuće obaviještenje o postupku i priliku da bude saslušan, ili da je tuženi na ispravan način obaviješten o odluci i da je imao priliku da uloži prigovor ili podnese žalbu po procesnim ili činjeničnim pitanjima (član 25 (1) tačka c));
- Kada je potrebno, dokument koji pokazuje iznos svih dospjelih neplaćenih obaveza i datum na koji je taj iznos obračunat (član 25 (1) tačka d));
- Kada je potrebno, dokumentaciju koja sadrži informacije koje su potrebne da se izvrše odgovarajući obračuni u slučaju odluke kojom se propisuje automatsko preračunavanje po indeksima (član 25 (stav 1) tačka e));

¹ Prema članu 3 Konvencije "dužnik" označava osobu koja duguje ili navodno duguje za izdržavanje".

- Kada je potrebno, dokumentacija koja pokazuje u kojoj mjeri je podnosioc zahtjeva dobio besplatnu pravnu pomoć u državi porijekla (član 25 (stav 1) tačka f))

U skladu sa članom 30 (stav 3):

- Kompletan tekst dogovora o izdržavanju (član 30 (stav 3))
- Dokument u kome se navodi da je određeni dogovor o izdržavanju izvršan kao odluka u državi porijekla (član 30 (stav 3) tačka b))
- Bilo koji drugi dokument koji se prilaže uz zahtjev (npr., ako je potrebno, dokument u svrhu člana 36 (stav 4).)

b.U svrhu podnošenja zahtjeva iz člana 10 (stav 1) tačka b), tačka c), tačka d), tačka e), tačka f) i (stav 2), tačka b) ili tačka c), potrebno je priložiti niz pratećih dokumenata (isključujući ovaj obrazac za dostavljanje podataka i sam zahtjev) u skladu s članom 11 (stav 3):

- Član 10 (stav 1) tačka b)
- Član 10 (stav 1) tačka c)
- Član 10 (stav 1) tačka d)
- Član 10 (stav 1) tačka e)
- Član 10 (stav 1) tačka f)
- Član 10 (stav 2)
- Član 10 (stav 2) tačka b)
- Član 10 (stav 2) tačka c)

Ime: (Štampanim slovima) Datum :.....
Ovlašteni predstavnik Centralnog organa (dan / mjesec / godina)

PRILOG 2

Potvrda prijemni obrazac prema članu 12 (stav 3)

Obaviještenje o povjerljivosti i zaštiti ličnih podataka

Lični podaci koji su prikupljeni ili dostavljeni na temelju Konvencije koristite se samo u svrhe za koje su prikupljeni ili dostavljeni. U skladu sa zakonom svoje države, svaki organ koji obrađuje te podatke osigurava njihovu povjerljivost.

Organ ne smije otkrivati ili potvrđivati informacije koje su prikupljene ili dostavljene primjenom ove Konvencije, ukoliko utvrdi da bi radeći to mogao ugroziti zdravlje, sigurnost ili slobodu osobe u skladu sa članom 40.

Odluku da se ne daju informacije donosi Centralni organ u skladu sa članom 40.

1. Centralni organ molitelj 2. Kontakt osoba u Državi moliteljici

a. Adresa	a. Adresu (ukoliko je drugačija)
b. Broj telefona	b. Broj telefona (ukoliko je drugačiji)
c. Broj faksa	c. Broj faksa (ukoliko je drugačiji)
d. e-mail	d. e-mail (ukoliko je drugačiji)
e. Poziv na broj	e. Jezik (ili jezici)

3. Centralno izvršno tijelo traži

Adresa.....

4. Zamoljeni Centralni organ potvrđuje prijem dana (Dan / mjesec / godina) o prijenosu obrasca za dostavljanje podataka Centralnog organa (Poziv na broj; od (dan / mjesec / godina)) koji se odnosi na zahtjev:

- Član 10 (stav 1)
- Član 10 (stav 1) tačka b)
- Član 10 (stav 1) tačka c)
- Član 10 (stav 1) tačka d)
- Član 10 (stav 1) tačka e)
- Član 10 (stav 1) tačka f)
- Član 10 (stav 2)
- Član 10 (stav 2) tačka b)
- Član 10 (stav 2) tačka c)

Prezime (ili prezimena) podnosioca zahtjeva:

..... Prezime (ili prezimena) osobe (ili osoba) za koju se izdržavanje traži ili plaća:

..... Prezime (ili prezimena) dužnika:

5. Početni koraci koje poduzima Centralni organ:

- Spis je kompletan i nalazi se u fazi razmatranja;
 - Pogledati status zahtjeva iz priloženog izvještaja;
 - Izvještaj o statusu zahtjeva će uslijediti;
 - Molimo navedite sljedeće dodatne informacije i / ili dokumentaciju:
-
- Zamoljeni Centralni organ odbija da riješi ovaj zahtjev, jer je očito da zahtjevi iz Konvencije nisu ispunjeni (član 12 (stav 8)). Razlozi:
 - su navedeni u priloženom dokumentu
 - će biti dostavljeni u sledećem dokumentu

Zamoljeni Centralni organ zahtjeva da ga Centralni organ molitelj obavijestiti o svakoj promjeni u statusu zahtjeva.

Ime: (Štampanim slovima) Datum :.....
Ovlašteni predstavnik Centralnog organa (dan / mjesec/ godina)